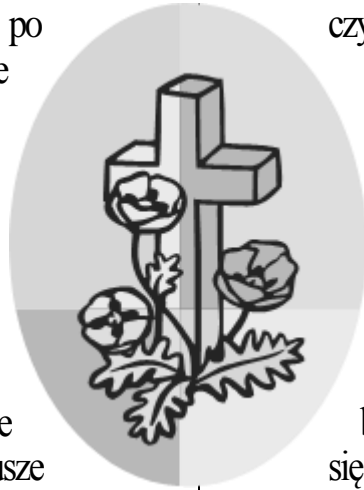

WYPOMINKI

2 listopada wspominamy tych, którzy po śmierci dostąpili zbawienia, ale przebywają jeszcze w czyśccu. Z punktu widzenia ostatecznego wyboru za Bogiem lub przeciw Bogu człowiek stoi w obliczu alternatywy: albo będzie żył z Panem w szczęśliwości wiecznej, albo pozostanie z dala od Jego obecności. Pomiędzy pielgrzymowaniem w doczesności i wieczną chwałą w niebie istnieje taki stan, w którym cierpią dusze ludzi sprawiedliwych, choć dotkniętych "zmałą grzechu powszedniego", lub takie, które nie odpokutowały za grzechy na ziemi. Chodzi więc o te dusze, które zeszyły z tego świata w łasce uświęcającej i są w przyjaźni z Panem Bogiem. Nie mogą wszakże wejść do nieba, gdyż mają jeszcze pewne "długi" do spłacenia Bożej sprawiedliwości. Droga do pełnej szczęśliwości wymaga oczyszczenia, co wiara Kościoła przedstawia za pomocą nauki o czyśccu. Każdy ślad przywiązania do zła winien zostać usunięty; każde skrzywienie duszy - wyprostowane. Oczyszczenie winno być całkowite. Czyściec oznacza nie miejsce, lecz stan życia. Jeśli ktoś po śmierci znajdzie się w stanie czyścca, ma już zapewnione zbawienie - nie może trafić do piekła. Natomiast osoba potępiona nie dostąpi już łaski oglądania oblicza Boga. Prawdę o istnieniu czyścca Kościół ogłosił w **formie dogmatu** na Soborze w Lyonie w 1274 r. Potwierdzona została ona i szczegółowo wyjaśniona w osobnym dekrete o czyśccu na Soborze Trydenckim (1545-1563).

Według wizji, jakie otrzymywała św. Katarzyna Genueńska, największą karą dla duszy czyśccowej jest jej tymczasowa rozłąka z Bogiem. Dusza dopiero po śmierci poznaje, kim jest Bóg, poznaje Go jako pełnię miłości, piękna i świętości. Za wszelką cenę chce się z Nim połączyć, a jednak nie jest jeszcze tego godna. Sama więc pragnie szukać miejsca, gdzie mogłaby się oczyścić. Tym właśnie miejscem jest czyściec. Ogniem zaś, który będzie ją palił, będzie miłość, pragnąca nieprzeparcie połączyć się z Bogiem. Dusze

czyśccowe cierpią ból rozłąki, żar pragnienia, aby się połączyć z podmiotem swojej najwyższej miłości. Dusze czyśccowe równocześnie będą opływały w szczęście, że są miłowane, że Bóg je uważa za swoich przyjaciół i czeka na nie.

Ci, którzy znajdują się w sytuacji oczyszczania, są związani zarówno z błogosławionymi, którzy już w pełni cieszą się życiem wiecznym, jak i z nami, którzy podróżujemy na tym świecie do domu Ojca. Dlatego tak ważna jest nasza modlitwa za zmarłych. Oni nie mogą już nic uczynić dla swojego zbawienia, my jednak możemy i powinniśmy.

Kwiaty i znicze to jedynie zewnętrzne oznaki naszej pamięci o zmarłych. Tak naprawdę zmarli potrzebują naszej modlitwy. Módlmy się za nich nie tylko w święta i rocznice śmierci, ale także na co dzień. Pamiętajmy także o tych, za których dziś już nikt się nie modli.

Najpiękniejszą ofiarą i dodajmy najskuteczniejszą jest ofiara Mszy św. w intencji zmarłych, by ich dusze doznały oczyszczenia i by mogli wejść do Królestwa Chrystusowego. Stąd tak silna tradycja zamawiania przez rodzinę Mszy świętych za bliskich zmarłych. Jest to wyraz prawdziwej wiary, nadziei i miłości. Wiary ponieważ składamy Ofiarę Jezusa Chrystusa. Nadziei, gdyż prawdziwe złożenie ofiary zakłada pełne w niej uczestnictwo – udział w życiu Boga przez Komunię świętą. Miłości, ponieważ jest to wyraz żywej pamięci o tych, co odeszli z tego świata i żywy znak pragnienia, by byli zbawieni.

W intencji zmarłych możemy też składać zyskane odpusty. Za pobożne odwiedzenie cmentarza w dniach od 1 do 8 listopada i jednoczesną modlitwę za zmarłych można uzyskać odpust zupełny. Trzeba być w stanie łaski uświęcającej (po sakramencie pokuty).

WYPOMINKI PARAFIALNE

Wpisując Imiona i Nazwiska naszych bliskich zmarłych możemy zgłosić te osoby do Parafialnej Modlitwy Wypominkowej. W naszej parafii funkcjonują dwie formy takiej modlitwy : całoroczna i jednorazowa.

Wypominki całoroczne modlitwa z wyczytaniem zgłoszonych osób w każdą niedzielę w dwóch częściach – część I o godz. 8:30 (przed Mszą świętą o godz.9:00) i część II o godz. 11:30 (przed Sumą o godz. 12:00).

Wypominki jednorazowe to modlitwa za zmarłych odmawiana na cmentarzu podczas procesji żałobnej w dniu 1 listopada po sumie (którą również sprawujemy na cmentarzu, jeśli pozwala na to pogoda). Polecane osoby włączamy również do modlitwy 2 listopada podczas procesji żałobnej w kościele.

WYPOMINKI CAŁOROCZNE / JEDNORAZOWE

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	
10.	
11.	
12.	
13.	
14.	
15.	